

THUISZORG

Een kluchtige tragi-komedie in twee bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **THUISZORG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

TOBIAS SCHUIFLUIK - een oudere gehandicapte (?) man, alleenstaand (weduwnaar), een wat saggerijng type rijdt in rolstoel

ELVIRA ROZENBOOM - een kordate doortastende tante, medewerkster van de thuiszorg

TESSA SCHUIFLUIK - de dochter van Tobias

ANITA KLOMPVERLOREN - een los/vaste vriendin van Tobias, een dame "uit het leven" (lang geleden), loopt met een rollator

ARJAN PETERSEN - een vriend van Tessa, type gladde en mooie jongen met een uitgesproken hekel aan werken

FREDERIQUE STEENGOED - gemeentelijk beleidsmedewerkster Sociale Zaken, een erg ambtelijke verschijning

OLIVIA BANGEBREK - stagiaire in de opleiding voor de thuiszorg

THELMA VAN OOSTWIJK - huisarts van Tobias Schuifluik, ook zeer gesteld op ambtelijke protocollen en vooral haar... rust

CLARA DONKERSIAG - huisarts in opleiding, ligt herhaaldelijk overhoop met haar begeleidster Thelma

EERSTE BEDRIJF

Decor/toneelbeeld: een rommelige huiskamer van een man-alleen. Kan ook een beeld van een zitslaapkamer zijn. Alles enigszins verwaarloosd. Een tv-toestel met een huiskamerantenne, een rookstoel of fauteuil, een half afgehaald onopgemaakt bed, een soort kookhoekje (gootsteentje met een kooktoestelletje ernaast) een ouderwetse radio, het maakt een verloren indruk. Een rolstoel alsmede twee huiskamerstoelen. Een laag wrakkig salontafeltje, dat aldoor wiebelt want er zit een poot los of is te kort.

Als het doek opgaat zit thuiszorgmedewerkster Elvira Rozenboom op een stoel tegenover Tobias Schuifluik. Elvira neemt een lijst met Tobias door en maakt aantekeningen. Tobias zit wat gebogen in de rolstoel tegenover haar, gehuld in een voddige kamerjas, een pyjama, een plaid over z'n benen en aan z'n voeten half-versleten trijpen pantoffels. Elvira kan gekleed zijn in een vlotte verpleegstersoutfit, maar kan ook gewoon "casual" kleding dragen, dit ter beoordeling van de regisseur/regisseuse.

Op het wrakke salontafeltje een glas melk, en veel medicijnendoosjes.

Elvira: *(kijkt afwisselend op haar blocnote, dan naar Tobias, dan naar de zaal)* Zo, dan geloof ik wel dat we alles gehad hebben, mijnheer Schuifluik... Maar ik neem het nog even met U door... Eens kijken... De steunkousen, dat hebben we gehad... De medicijnen liggen klaar... *(Ze wijst op de collectie medicijnen op het salontafeltje)* Niet vergeten hoor! En dan Uw melk, natuurlijk, Uw warme melk voordat U erin duikt...

Tobias: *(brommerig)* Ja ja... 't Is al goed...

Elvira: *(aantekeningen makend)* Uw temperatuur was in orde, de bloeddruk klopte ook, U hebt goed geplast....Het poepen, hoe gaat het daarmee?

Tobias: *(knorrig)* Je moet de groeten hebben.

Elvira: *(belangstellend)* Mooi vast of blubberig?

Tobias: *(kribbig)* Weet ik veel... Ik bekijk m'n souvenirs niet als ik klaar ben... Daarbij heb ik een plomper, die gooit alles direct in het water... Geen plateau-WC.

Elvira: *(meelevend)* Ja, dat is ook wel zo hygiënisch... Maar het gaat. U vlot af? Geen gepers? Niet pijnlijk?

Tobias: *(sarcastisch)* Het glijdt er sappig uit.

Elvira: *(tevreden aantekeningen makend, en blij knikkend)* Mooi mooi mooi.. Ja, dat kan oudere mensen behoorlijk dwars zitten hoor...

Maar gelukkig hebben we daar ook middelen voor...

Tobias: (*stug*) Dat deden we vroeger met Haarlemmerolie... Wonderolie... Een slok na het eten, nou, dan raakte je alles vlot kwijt hoor, je was schoon leeg.

Elvira: (*vormelijk*) Da's een paardenmiddel... Dat doen we de mensen niet meer aan. De huidige laxeermedicatie doet het veel gelijkmatiger...

Tobias: (*vrolijk*) Het ruimde wel lekker op!

Elvira: (*serieus*) En het plassen geeft ook geen problemen? Ik bedoel, nog steeds een krachtige straal?

Tobias: (*trots*) Daar kan geen brandweerspuit tegenop.

Elvira: (*tevreden*) Dat zijn goede berichten... Ziet U wel dat het allemaal best meevalt nu U dat nieuwe dieet volgt... Niet te vet, geen zout, veel vezels...

Tobias: (*van haar wegstarend*) Ja, dat is echt héél smakelijk.

Elvira: (*tot de zaal*) Neemt U mij niet kwalijk hoor... Maar dit moet nu eenmaal in de moderne thuiszorg... Protocollen, weet U wel... Alles moet administratief vastgelegd worden, zodat een opvolgster of plaatsvervanger precies weet waar ze aan toe is.

Tobias: (*vorsend en argwanend*) Plaatsvervangster?

Elvira: (*blij*) Jazeker! Morgen komt er een stagiaire, Olivia Bangebrek... Ik heb een andere wijk gekregen.

Tobias: (*verrast*) Andere wijk?

Elvira: Ik ga mij meer bezighouden met de coördinatie... Ik wil graag manager worden. Dus ik zorg ervoor dat alles nauwgezet op schrift staat. Da's voor de collega's wel zo makkelijk.

Tobias: (*narrig*) Weer een ander... Ik wen er nooit aan. Wie is die muts die nou weer komt? Kan ze er wat van?

Elvira: (*geduldig uitleggend tot Tobias*) Olivia Bangebrek komt zo van de opleiding... Eigenlijk zou ze met een andere wijkverpleegkundige moeten meelopen, maar daar hebben we de tijd niet voor, en nog minder het geld. Ze krijgt het wijkboek, de sleutel van de cliënten en ze kan aan de gang. In de meeste gevallen gaat dat best goed.

Tobias: (*huiverig*) En als het niet goed gaat?

Elvira: (*peinzend*) Dat komt eigenlijk nooit voor... Nou ja, verleden jaar, met de oude mijnheer Klaassen... Die moest een injectie hebben van 2,0 cc, en toen vergiste Olivia zich, ze had de komma achter de 2 niet gezien, dus ze gaf hem 20 cc... Dat was iets te veel van het goede. Ach, vergissen is menselijk...

Tobias: (*angstig*) En toen?

Elvira: Toen is mijnheer Klaassen niet meer wakker geworden... Maar

ach, wat wil je, een man van bijna zeventig...

Tobias: (*getergd*) Verdomme! Dan ben je toch nog niet zó oud?

Elvira: (*zuchtend tot de zaal*) Kijk, daar lopen wij van de thuiszorg nu telkens tegenaan... Dat al die ouderen maar niet willen aanvaarden dat ze ouder worden, en dus gebrekiger. Opa Willems bijvoorbeeld, die was in de tachtig en hij ging nog op wintersport... Skiën, langlaufen, rodelen... Ja, dat is erom vragen....

Tobias: (*angstig*) Verongelukt?

Elvira: (*spijtig*) Verdronken in het zwembad van het hotel... Na een feestje, en hij had waarschijnlijk iets te veel drank genuttigd...

Tobias: (*waardierend*) Wel een mooie dood.

Elvira: En mevrouw De Vries ging parachutespringen op haar vierennegentigste...

Tobias: (*hatelijk*) Laat me raden... De parachute ging niet open?

Elvira: (*opgewekt*) O, jawel... perfect! Maar ze kwam in een luchtstroom terecht, en dreef af richting Noordzee... Nooit meer iets van vernomen. Ja, triest eigenlijk, maar dergelijke dingen gebeuren. Mijnheer Stavenuiter ging bungee-jumpen, hij was 78.

Tobias: (*nieuwsgierig*) En wat brak hij?

Elvira: Het elastiek brak, dat was minder. En dan mevrouw Bakker... (*Tobias knikt en maakt een dommelige indruk, gaapt een paar keer. Elvira ratelt vrolijk verder*)

Elvira: (*haar verhaal vervolgend*) Mevrouw Bakker hield zo van kunstrijden op de schaats, maar ja, die was ook al diep in de tachtig... Ze draaide een pirouette en dat kostte haar d'r knieën... En op die leeftijd opereren ze niet meer, dat heeft geen nut, zo iemand komt toch nooit meer de rolstoel uit... (*Tobias knikkebolt en valt zichtbaar in slaap*)

Elvira: (*vertederd deels tot de zaal*) Ach jee, ik zie het... U wordt moe... (*Tot de zaal*) Hij wordt moe, dat zie je meer bij de ouder wordende mens, ze kunnen het zo'n hele dag niet meer volhouden... Ik denk maar dat ik er vandoor ga... Nee, ik maak 'm niet wakker, moet je nooit doen bij die oudjes, dan vallen ze van hun leven niet meer in slaap, blijven ze de hele nacht spoken... (*Ze staat op en verlaat op haar tenen links het toneel*) Nou, dag mijnheer Schuifluik... Tot morgen dan maar weer... Slaap lekker... (*Elvira links af.. Tobias blijft licht snurkend achter. Laat deze scene even enkele seconden duren. Dan opent Tobias voorzichtig een oog en blikt de zaal in*)

Tobias: (*in spanning tot de zaal*) Is ze weg? (*Wacht reactie van de zaal af*) Nee, even serieus... Vaak vergeet ze nog iets, haar handtas of zo... Komt ze weer terug met een of andere rot- smoes, om te kijken of je al tussen de klamme lappen ligt... (*Kijkt uitvoerig om*

zich heen) Ja, ik denk het wel... Die is mooi opgesodemieterd... Eindelijk rust... Want lieve hemelse deugd, wat kán dat mens kwekken... Die mond maak je open met een luciferhoutje, maar is met geen voorhamer weer dicht te slaan... Wat een klep... (*Staat op, loopt een paar passen over het toneel. Tobias zich bukkend om zijn kousen uit te trekken*) Zo, en nu eerst die verrekte steunkousen uit... Die zitten me daar toch een partijtje strak! Zo, dat is beter... Dat lucht op... En die vieze warme melk... Bah, weg ermee (*Gooit het glas leeg in de gootsteen*) Ik neem wel een borrel. Slecht voor m'n bloeddruk, slecht voor m'n cholesterol, slecht voor m'n maag, slecht voor m'n evenwicht, maar ongelooflijk goed voor m'n humeur! (*Haalt uit een kastje een fles drank, schenkt zich een stevig glas in en drinkt dit in een teug op, smakt verlekkerd met zijn lippen*) Daar was ik wel even aan toe, zeg... (*Schenkt wederom een glas vol en drinkt dit nu iets minder snel leeg. Richt zich tot de zaal*) Het was een idee van m'n dochter, die thuiszorg... Kon ik op m'n eigen blijven wonen, zei ze... Na de dood van haar moeder, mijn vrouw dus. Ja, die is al weer een paar jaar overleden. Ik mis haar, al wordt dat steeds minder... Een lief mens, maar ze bemoeide zich overal mee... Ken je dat? Zelfs als ik ging vissen, wilde ze weten waar ik zat enzo... Ik zat altijd bij café Wilgenhoek, daar zaten er meer te vissen... Niet dat we er veel vingen hoor, maar die meid achter de bar van De Wilgenhoek, dat was een leuke meid, een echte lieverd... En niet moeilijk ook, als je begrijpt wat ik bedoel... Zij maakte dat ik het met m'n vrouw nog een beetje uit kon houden, want na de geboorte van m'n dochter... (*Hij schudt het hoofd*) Brrr... Als de hen pullen heeft gaat ze pikken naar de haan, zeggen de boeren... Nou, en dat was ook zo. (*Hij loopt wat onzeker over het toneel*) Alles wordt stijf... En wat stijf zou moeten worden vertikt het... Hi hi hi... (*Kijkt naar de medicijndoosjes op de salontafel*) Allemaal rotzooi... Allemaal gif... Pilletje voor zus, Pilletje voor zo... Er komt iedere keer weer een pilletje bij... Daar word je nu echt ziek van. (*Er gaat een telefoon over. Keuze voor de regisseur: of Tobias heeft een mobiel, of er is een vast toestel op het toneel aanwezig. Tobias gaat telefoneren. Tobias opgeruimd*) Met Schuifluik! Hee, verrek, Anita... Wat bel je laat... Ja, ik ben nog op... Ben je gek zeg, ze willen wel dat je met de kippen op stok gaat, maar dat verdom ik... Ja hoor, ik ben thuis.. Leuk! Ik zie je! (*Tot de zaal*) Da's m'n vriendin, Anita Klompverloren. Leuk mens, woont hier om de hoek. Ze loopt een beetje moeilijk, maar voor de rest werkt alles nog prima, ha ha ha! Ze heeft ook een sleutel, ik heb er destijds een hele zoi laten maken... Vond m'n dochter een veilig idee. Maar zo

langzamerhand kan Jan en Alleman bij me binnenkomen... M'n dochter weet niets van een vriendin. Ze was nogal gesteld op d'r moeder, vandaar... Dus houd ik er m'n mond maar over. Doe me een plezier en doen jullie hetzelfde... Voorkomt een hoop gedoe... *(Strompelend en struikelend, achter een rollator, komt Anita Klompverloren van links op. Op z'n zachtst gezegd: een wat merkwaardig mens: De hele rollator is versierd met sleutelhangers, bloemen, poppetjes en beertjes. Ook de kleding van Anita is extravagant, met veel felle kleuren en wapperende lappen, een enorme hoed met veren, rinkelend van de bling-bling en haren die alle kanten opsteken. Ze valt zowat het toneel op. Tobias bewonderend sarcastisch tot Anita)* O, je loopt al een stuk beter!

Anita: *(ploft hijgend neer op een stoel)* Dat rotpoot...

Tobias: *(belangstellend)* Moet het eraf?

Anita: *(schamper tot Tobias)* Voor mijn part... Het doet pijn, het is stijf, ik kan het niet buigen, ik kan er niet op staan, ik kan het niet bewegen, het voelt raar aan, het tintelt...

Tobias: *(toegevend)* Ja, daar word je niet wijzer van. Dan kan je het net zo goed missen, je hebt er alleen maar last van.

Anita: *(tot de zaal)* Mijn vriend heeft altijd van die opbeurende denkebeelden...

Tobias: *(nieuwsgierig)* En die zetpillen die ik je laatst gegeven heb?

Anita: *(venijnig)* O ja, die zetpillen! Ja, dat was ook zo'n briljante gedachte! Die maakten dat ik de hele dag op de WC zat, ik liep compleet leeg.

Tobias: *(bemoedigend)* Dat ruimde wel lekker op... Je hebt er toch zo'n moeite mee?

Anita: *(bitter)* Niet als ik inkopen doe in de buurtsuper... Sta ik weer te ruften achter m'n boodschappenwagentje...

Tobias: *(met een vies gezicht)* Hè bah...

Anita: *(hoofdschuddend)* Het beste voel ik me met een stevige borrel... *(Tot Tobias)* Heb je nog wat lekkers onder de kurk?

Tobias: *(moeizaam schuifelend naar de kast waar dranken in staan, opent deze, kijkt erin)* Eens kijken, wat heb ik nog... Wodka-lime, vieux, nog een staartje ouwe klare... O hier! Stroh Rum, is dat wat?

Anita: *(belangstellend)* Hoeveel procent!

Tobias: *(met de fles in z'n handen, bestudeert het etiket)* Volgens mij ruim 50 procent.

Anita: *(tevreden)* Kijk, dat begint erop te lijken... Doe mij maar een rummetje. *(Tobias schenkt haar een ruim glas in, reikt het Anita aan die het in een teug naar binnen slaat)* Zo, da's beter... Doe me er nog maar eentje... *(Geeft het glas aan Tobias, die het weer*

volschenkt en wederom gaat het er bij Anita in als Gods woord in een ouderling) Daar kan geen zetpil tegenop...

Tobias: *(streng tot Anita)* Je moet niet zo veel drinken, en zo schielijk achter elkaar... Da's helemaal niet goed voor je hart, weet je dat? En je moet nog naar huis ook.

Anita: *(rekt zich behaaglijk uit)* Welnee... Ik blijf bij je slapen.

Tobias: *(verheugd)* O, dat verandert de zaak... *(Schenkt Anita nog eens gretig in. Van links komt op Tessa Schuifluik, de dochter van Tobias. In alle opzichten het prototype van de moderne jonge vrouw; smaakvol gekleed, haastig want ze heeft het druk druk druk, goed opgemaakt, laptop of Ipad onder de arm)*

Tessa: *(vrolijk)* Hai Pap! Ik was toevallig in de buurt en ik dacht, kom, ik ga eens even kijken hoe het met m'n ouwe heer gaat... *(Ziet Anita en is verwonderd)* Wie is dat?

Tobias: *(schrikt zich een ongeluk, moffelt de fles Stroh Rum haastig terug in de drankenkast, dat mag best wat onhandig en stuntelig gaan, neemt Anita snel het glas uit de handen en gooit de resterende inhoud ervan in de gootsteen)* O, dag Tessa... Eh... Dat is Anita, van de thuiszorg...

Tessa: *(uiterst verbaasd)* Zo?

Tobias: *(zenuwachtig)* Ja, ze was wat laat, maar ze stond net op het punt om weg te gaan, nietwaar, Anita?

Anita: *(lichtelijk aangeschoten)* Ik zou toch blijven slapen?

Tessa: *(verbijsterd)* Slapen?

Tobias: *(zoekt nerveus een uitweg)* Ja, dat is nieuw tegenwoordig... Een uitvloeisel van de participatiesamenleving, waar Koning Willem-Alexander het ook zo over had in de Troonrede... Je weet wel, ieder doet mee en zo...

Tessa: *(vol verwondering)* Sinds wanneer doe jij wat de Koning zegt? Je bent altijd zo republikeins geweest als wat!

Tobias: *(gejaagd)* Jawel, maar de tijden zijn veranderd, dochterlief... Ook in de thuiszorg... Anita doet hier van alles... Ze kookt voor me, ze wast, ze strijkt, ze maakt schoon... Stofzuigen...

Anita: *(met licht dubbelslaande tong)* Ik zuig ook onder de dekens...

Tessa: *(fel)* Vader heeft een dekbed.

Anita: *(giechelend)* Je vader is meer een dekhengst... Hi hi hi! *(Kijkt beteuterd in haar lege glas, reikt het dan naar Tobias)* M'n glas is leeg, Toby!

Tobias: *(weet zich met de situatie geen raad, slaat zich voor z'n voorhoofd)* O ja, natuurlijk! Wij drinken altijd samen een glas warme melk voor het slapen gaan... Moment! *(Hij rukt een pak melk uit de kast, maakt het zenuw achtend en knoeiend open, schenkt twee*

glazen melk in, richt zich tot z'n dochter) Wil je ook een glaasje melk!

Anita: *(kijkt lodderig in haar glas, zeer verbaasd)* Melk?

Tobias: *(zenuwachtig en gehaast)* Ja, da's goed voor je... Drink nou maar! *(Hij dwingt Anita zowat het glas leeg te drinken, maar dat lukt niet)*

Anita: *(getergd)* Melk! Gatverderrie! Da's heel slecht voor mijn been, dat werkt verzuring in de hand, en dan zijn we nog verder van huis.

Tessa: *(verbaasd)* Een thuiszorgmedewerkster die last heeft van haar been?

Tobias: Ja, dat zei ik je toch al... Iedereen doet mee! Daarin heeft de thuiszorg zelfs een voorbeeldfunctie! Gehandicapt of niet, je moet kijken naar wat je nog wel kunt, niet naar wat je niet meer kan.

Anita: *(tevreden)* Ik kan nog heel veel, als ik er maar niet bij hoef te staan of te lopen...

Tessa: *(begrijpend knikkend tot Anita)* O, ik zie het al... Zittend werk dus...

Anita: *(haalt diep adem, hikt dan een keer)* Of liggend werk... Liggend werk, daar ben ik groot in geworden, daar ben ik altijd heel goed in geweest, dat was ook mijn favoriete bezigheid!

Tessa: *(terughoudend en stug)* O. Toch blijf ik het vreemd vinden...

Tobias: *(haastig en luchtig)* Je moet je tegenwoordig nergens meer over verbazen!

Tessa: *(tot Anita, ze bemerkt nu ook de rollator)* En U loopt met een rollator?

Anita: *(beslist)* Altijd. Da's m'n beste maatje, erg handig ook.

Tessa: *(verbluft)* Ongelooflijk... Een thuishulp met een rollator... En dat gaat?

Anita: *(licht aangeschoten)* Het ligt eraan wat je ermee doet... Kijk, als ik 'm op de rem zet en ik houd me goed vast, dan kan je vader ook vanachter...

Tobias: *(haar nerveus onderbrekend en aanvullend)* Dweilen! Ja, dat doen we met z'n tweeën, dweilen! Heel gezellig, samen dweilen! Nietwaar, Anita? We dweilen wat af!

Anita: *(traag)* Als jij het dweilen wilt noemen... Ik vind het best...

Tessa: *(verontwaardigd)* Ja, maar dit vind ik toch buiten alle proporties, paps... Een invalide man opscheppen met een gehandicapte thuishulp...

Anita: *(licht hikkend)* Soort zoekt soort.

Tessa: *(verbaasd tot Tobias)* En je had toch een goede hulp? Die mevrouw Rozenboom? Waar is die dan gebleven?

Tobias: *(in ongelukkige en zenuwachtige verwarring)* Eh... Die is voor overdag! Ja, die komt in de middag!

Anita: *(beetje tipsy)* Ik ben meer het type van de nachtzuster..

Tobias: *(ijverig, op Anita wijzend)* Ze is echt erg goed!

Anita: *(trots)* Dat wou ik zeggen... Ik heb nog nooit klanten gehad die ik niet klaar kreeg.

Teassa: *(tot Anita, verbijsterd)* Wat zegt U daar?

Tobias: *(haastig, hij redt wat er te redden valt)* Het huis klaarkrijgen! Da's een vakterm voor thuishulpen. Ze bedoelen dan dat het gehele huis aan kant is, zozeged...

Tessa: *(nuchter, kijkt in het rond)* O... Dan moet ze hier zeker nog beginnen, zo te zien?

Tobias: *(vergoeijlijkend)* Gezien haar handicap ligt het werktempo van Anita niet zo hoog...

Anita: *(kribbig)* En daarbij heb ik een hekel aan werken. Ik heb nooit begrepen waarom dat moet.

Tessa: *(kijkt nog eens rond)* Ja, dat is me duidelijk... *(Zij wendt zich tot haar vader Tobias)* Paps, dit kunnen ze je niet aandoen... Op deze manier ga je alleen maar verder achteruit... Ik ga er werk van maken. *(Ze begint driftig te tikken op haar laptop of Ipad)* Zijn ze nou helemaal een haartje....

Tobias: *(angstig)* Ik klaag toch niet?!

Tessa: *(grimmig)* Nee, IK ga klagen... bij de Sociale Dienst van de gemeente, bij die thuiszorgorganisatie, bij de huisarts, desnoods gaat er een brief naar de krant.

Anita: *(gretig en belust)* Of op de televisie! In zo'n programma waarin ze iedereen in z'n hemd zetten... Met een verborgen camera...

Tessa: *(geschrokken)* Alsjeblieft niet! Als ze op mijn werk zien hoe mijn vader gehuisvest is krijg ik daar allerlei hinderlijke en vervelende vragen over!

Tobias: *(droog en nuchter)* Hoezo? Omdat ze dan te horen krijgen dat de vader van hun adjunct-directrice een simpele stratenmaker is? Daar hoef je je niet voor te schamen, hoor... Ik heb het ruim veertig jaar gedaan, nu zijn m'n knieën versleten en m'n rug is kapot... Om jou zoiets te besparen mocht je verder leren, zodat je nu een mooie kantoorbaan hebt in een warm en droog pand met een best salaris...

Tessa: Paps, zo bedoel ik het niet...

Tobias: Wat je vriend natuurlijk wel prettig vindt, want die zit nog steeds zonder werk?

Tessa: *(plechtig)* Arjan is "in between jobs".

Tobias: *(knikkend)* Dat zeg ik... Werkloos. Of werkschuw?

Tessa: Arjan gaat natuurlijk geen werk aanvaarden dat ver onder zijn niveau ligt.

Tobias: Ik heb in heel m'n leven altijd van alles aangepakt. Nooit één dag zonder werk gezeten.

Anita: Ik heb ook nooit "nee" tegen een klant gezegd... Al wilde ik wel dat ze zich van tevoren even doucheten, want je had er vieskezen bij hoor! Die hoorde je niet aankomen, die róók je aankomen.

Tessa: *(druk bezig op laptop of Ipad, onderwijl pratend tot Anita)*
Aha... U komt uit de verpleging, begrijp ik?

Anita: Vooral voor het intieme gedeelte.

Tessa: *(raadpleegt haar beeldscherm)* Hmm hmmm... *(Tevreden)*
Kijk kijk, mooi... Mevrouw Steengoed... komt per direct, da's de gemeentelijke beleidsmedewerker van Sociale Zaken, en ze neemt meteen een stagiaire mee, die kan jouw hulp mooi assisteren... Ene Olivia Bangebrek. Aha... En er komt een verpleegkundige om jouw situatie opnieuw te indiceren... En die huisarts van je wordt ook op de hoogte gebracht... Zie je wel? Je moet van je afbijten, paps, je moet niet over je laten lopen.

Tobias: *(angstig)* Komen die allemaal tegelijk?

Tessa: *(strijdbaar)* Waarschijnlijk wel... Je moet ze met de neus op de feiten drukken... Jij bevindt je in een onhoudbare situatie...

Anita: *(vilein tot Tobias)* Jouw dochter zou zo nu en dan ook wel eens een handje kunnen toesteken, Tobias Schuifluik!

Tessa: *(haastig)* Nee, daar zijn speciale organisaties voor, en die moeten we niet voor de voeten lopen! *(Vanuit de coulissen klinkt het geluid van een deurbel. Tessa reageert)* Daar zal je ze hebben.. *(Tessa gehaast links af. Komt even later links op met Frederique Steengoed, van de gemeente. Zij en Frederique zijn in een opgewonden gesprek gewikkeld. Tessa verbetent)* Want eigenlijk is het een schande, mevrouw Steengoed... Mijn vader is ernstig gehandicapt en hebben ze nu niets beters bij de thuiszorg dan een oude hulp die alles moet doen vanuit een rollator?

Frederique: *(gaat eerst iedereen heel omstandig een hand geven en zich heel uitgebreid voorstellen)* Frederique Steengoed, hoe maakt U het... Van het zorgloket... Ik ben de beleidsmedewerker van de Dienst Sociale Zaken van de gemeente *(Hier kan de naam genoemd worden van de gemeente waar het stuk gespeeld wordt)* Tja, tsjonge, dat is me wat, nietwaar, mijnheer Schuifluik? U zit behoorlijk in de problemen, als ik dat zo hoor van Uw dochter... Maar daar gaan we snel iets aandoen! Ik heb de formulieren bij me, die gaan we eens even goed invullen... *(Uit een grote schoudertas haalt zij een immense stapel papieren. Kijkt)* Kan ik ergens gaan

zitten... Dank U... En heeft U Uw persoonlijke bescheiden bij de hand, mijnheer Schuifluik?

Tobias: (*fronsend*) Wat moet U hebben?

Frederique: Uw burgerservicenummer, Uw jaaropgaven van de afgelopen vijf jaar, Uw identiteitsbewijs, Uw huurcontract, Uw bewijs van inschrijving bij de thuiszorg, Uw verzekeringspas, de polis van Uw zorgverzekering, Uw lidmaatschapnummer van de vakbond, Uw lijst van gebruikte medicijnen, een loonstrook van Uw laatst genoten inkomen...

Anita: (*sarcastisch*) Ze willen ook graag weten wat je de laatste week zoal gegeten hebt.

Tobias: (*onder de indruk*) Allemachtig...

Frederique: (*opgeruimd*) Ja, protocollen! Zonder protocollen zijn wij niets! Er wordt zoveel misbruik gemaakt van onze diensten! Mensen die een rolstoel aanvragen voor hun overleden echtgenoot...

Anita: Komt dat voor?

Frederique: Terwijl ze nog nooit getrouwd zijn geweest. Verleden week... Kreeg ik nog een verzoek voor de vergoeding van kraamhulp...

Tobias: (*verbaasd*) Daar is toch niets mis mee?

Frederique: (*beslist*) Wel als de kraamvrouw een alleenstaande man van 73 is. En nog homoseksueel op de koop toe. (*Zij wordt onderbroken door het geluid van de deurbel vanuit de coulissen*)

Frederique: Daar zal je de stagiaire hebben, mooi, dan kan ze meteen aan de slag.

Tobias: (*verbaasd*) Zo laat nog?

Frederique: Glijdende werktijden, mijnheer Schuifluik, glijdende werktijden! Van de moderne werknemer in de zorg wordt verlangd dat hij of zij zich flexibel opstelt. De zorg is geen baan van negen tot vijf... (*Er wordt nogmaals luid en indringend hard en lang gebeld*)

Tessa: (*koket*) Ik doe wel even open. (*Zij dribbelt koket en licht heupwiegend links af. Tobias kijkt haar hoofdschuddend en zuchtend na, Frederique vervolgt haar relaas*)

Frederique: Van zorgverleners eisen wij dat zij altijd en direct inzetbaar zijn. En nauwgezet hun werkzaamheden administreren, zodat we er zeker van kunnen zijn dat iedere gewerkte minuut ook daadwerkelijk aan de zorg is besteed. (*Zij wendt zich tot Tobias*) Mijnheer Schuifluik, kunnen wij even de boekhouding doornemen? Dan zou ik graag eerst van U willen weten... (*Zij wordt onderbroken door de opkomst van een ruziemakende Tessa en Arjan*)

Tessa: (*komt zeer geagiteerd op van links*) Nou ja zeg! Nou vraag ik

je? Kom je me een beetje bespioneren of zo?

Arjan: *(type van "de mooie jongen", louche uiterlijk, glad)* Je bent al de hele avond weg! Je zou alleen maar even bij je vader langsgaan! *(Kijkt op een opzichtig duur polshorloge)* En het is nu al *(juiste tijd invullen van de voorstelling)* Waar zit je toch al die tijd? *(Argwanend)* Of... heb je een ander?

Anita: *(wijzend op Arjan)* Wie is die engerd?

Tessa: *(boos, armen over elkaar, staand met haar rug naar de rest van de spelers en front zaal)* Dat is mijn levensgezel Arjan Petersen.

Tobias: *(ter verduidelijking tegen spelers en zaal)* Vriendje nummer zo veel van m'n dochter hier... Ze wisselt nogal eens van voorkeur.

Tessa: *(kwaad stampvoetend)* Paps!

Anita: *(grijnzend naar de zaal)* Dat heeft ze van haar vader.

Tobias: *(nieuwsgierig tot Arjan)* Welk nummer heb jij, Arjan? Want bij "17" ben ik gestopt met tellen.

Arjan: *(met trillende vinger wijzend naar Tessa)* Mijnheer Schuifluik, Uw dochter is onverzadigbaar!

Tessa: *(wendt zich fel tot Arjan)* Nee, jij bent een brave Hendrik!

Anita: *(tot de zaal, peinzend)* Twee vriendjes tegelijk, wat is daar nou mis mee? Ik heb er wel eens vier gehad, maar dat is lang geleden...

Frederique: *(zegevierend)* Ah, nog een schoonzoon ook! Nou, mijnheer Schuifluik, waar praten wij nog over? Uw dochter kan U assisteren bij licht huishoudelijk werk, Uw schoonzoon is er voor de grote klussen, en de stagiaire doet Uw lichamelijke verzorging...

Arjan: *(argwanend tot Frederique)* Grote klussen? Hoe bedoelt U?

Frederique: Ach, wat zal ik eens zeggen... De tuin maaien, de vuilnisbak buiten zetten, eens een keer behangen, een nieuw likje verf... Als iedereen zich even flink inzet voor mijnheer Schuifluik hier...

Arjan: *(fel, wijzend op Tobias)* Ik ga niet voor die ouwe viezerik WERKEN!!!

Anita: *(sarcastisch)* Nee, stel je voor dat je moe wordt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto